

§ 1. Tworzy się następujące akademie lekarskie jako państwowe wyższe szkoły akademickie:

- 1) Akademię Lekarską w Krakowie,
- 2) Akademię Lekarską w Lublinie,
- 3) Akademię Lekarską w Łodzi,
- 4) Akademię Lekarską w Poznaniu,
- 5) Akademię Lekarską w Warszawie,
- 6) Akademię Lekarską we Wrocławiu.

§ 2. W akademiach (§ 1) tworzy się wydziały lekarskie i farmaceutyczne, a w ramach wydziałów lekarskich — oddziały stomatologiczne.

§ 3. Bezpośredni nadzór nad akademiami lekarskimi wymienionymi w § 1 powierza się Ministrowi Zdrowia.

§ 4. Akademiom lekarskim wymienionym w § 1 nadaje się osobowość prawną.

§ 5. Związa się wydziały lekarskie i farmaceutyczne na Uniwersytetach: Warszawskim, Jagiellońskim, im. Marii Curie-Skłodowskiej, Łódzkim i Poznańskim oraz wydział lekarski na Uniwersytecie Wrocławskim.

§ 6. Akademie lekarskie (§ 1) odpowiednie miejscowo przejmują katedry, istniejące na wydziałach wymienionych w § 5 wraz z połączonymi z nimi klinikami i zakładami naukowymi.

§ 7. Studenci zwiniętych wydziałów stają się studentami odpowiednich miejscowo akademii lekarskich.

§ 8. Pracownicy zatrudnieni wyłącznie na wydziałach wymienionych w § 5 przechodzą z dniem zwinięcia tych wydziałów do służby w akademiach lekarskich (§ 1) odpowiednich miejscowo.

§ 9. 1. Majątek Skarbu Państwa użytkowany wyłącznie przez uniwersytety dla potrzeb zwiniętych wydziałów przechodzi w zarząd i użytkowanie odpowiednich miejscowo akademii lekarskich.

2. Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami Oświaty i Zdrowia ustali, jaki majątek Skarbu Państwa użytkowany przez uniwersytety równocześnie dla potrzeb zwiniętych wydziałów i innych wydziałów przechodzi w zarząd i użytkowanie odpowiednich miejscowo akademii lekarskich.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Oświaty i Zdrowia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

451

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1949 r.

w sprawie nadania Akademii Lekarskiej w Szczecinie nazwy „Pomorska Akademia Lekarska imienia generała Karola Świerczewskiego“.

Na podstawie art. 16 i 19 ust. 3 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Akademii Lekarskiej w Szczecinie nadaje się nazwę: „Pomorska Akademia Lekarska imienia generała Karola Świerczewskiego“.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

452

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 października 1949 r.

w sprawie nadania Akademii Lekarskiej w Bytomiu nazwy „Śląska Akademia Lekarska imienia Ludwika Waryńskiego“.

Na podstawie art. 16 i 19 ust. 3 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa

wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Akademii Lekarskiej w Bytomiu nadaje się nazwę: „Śląska Akademia Lekarska imienia Ludwika Waryńskiego“.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Minister Zdrowia: T. Michejda

Minister Oświaty: St. Skrzyszewski

453

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 1 października 1949 r.

w sprawie wygasania i cofania koncesji na prowadzenie garbarń, zakładów do solenia i suszenia skór surowych oraz niektórych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 19 sierpnia 1946 r. o koncesjonowaniu garbarń, zakładów do solenia i suszenia skór surowych oraz niektórych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 250) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, co następuje:

§ 1. Koncesja udzielona na podstawie art. 1 i 2 dekretu z dnia 19 sierpnia 1946 r. o koncesjonowaniu garbarń, zakładów do solenia i suszenia skór surowych oraz niektórych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 250):

1) wygasa w przypadku:

- a) upływu terminu ważności koncesji,
- b) zrzeczenia się koncesji przez koncesjonariusza,
- c) pozbycia się przez koncesjonariusza przedsiębiorstwa objętego koncesją lub przekazania go do prowadzenia osobie trzeciej;

2) może być cofnięta w przypadku:

- a) niedotrzymania któregokolwiek z warunków zawartych w dokumencie koncesyjnym,
- b) nieuruchomienia bez uzasadnionej przyczyny koncesjonowanego przedsiębiorstwa w ciągu 3 miesięcy od dnia doręczenia dokumentu koncesyjnego albo nieuzasadnionego wstrzymania ruchu przedsiębiorstwa przez okres 1 miesiąca,
- c) nieustanowienia w terminie zastępcy posiadającego ustawowe warunki samoistnego prowadzenia danego przemysłu (odpowiedzialnego kierownika), jeżeli koncesjonariuszem jest osoba prawna lub osoba nie posiadająca pełnej zdolności do działań prawnych, albo jeżeli przedsiębiorstwo objęte koncesją prowadzone jest na rachunek spadkobierców w myśl art. 40 prawa przemysłowego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 53, poz. 468) lub na rachunek masy upadłości albo spadku nieobjętego,
- d) uznania koncesjonariusza winnym przestępstwa w trybie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 302) z późniejszymi zmianami,
- e) utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych orzeczonej prawomocnym wyro-

kiem sądowym za przestępstwo popełnione z chęci zysku lub z innych niskich pobudek,

- f) prawomocnego skazania koncesjonariusza za występki skarbowy popełniony z winy umyślnej, jeżeli występki ten popełniony został w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa objętego koncesją,
- g) stwierdzonego przez władzę skarbową zalegania koncesjonariusza z zapłatą wymierzonego ostatecznie w administracyjnym toku instancji podatku, pozostającego w związku z prowadzeniem danego przedsiębiorstwa, przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

§ 2. Przepisy § 1 pkt 2 lit. d), e), f) i g) stosuje się także wówczas, gdy czynów tam oznaczonych dopuścił się spółnik jawny spółki posiadającej koncesję, członek zarządu osoby prawnej będącej koncesjonariuszem albo ustanowiony zastępca (odpowiedzialny kierownik przedsiębiorstwa).

§ 3. W razie śmierci koncesjonariusza koncesja nie wygasa w przypadkach określonych w art. 40 prawa przemysłowego.

§ 4. W przypadku wygaśnięcia koncesji właściwa władza wyda zarządzenie niezwłocznego zamknięcia zakładu przemysłowego.

W przypadku cofnięcia koncesji właściwa władza zarządzi zamknięcie zakładu przemysłowego w oznaczonym terminie, który nie może być krótszy niż 1 miesiąc i dłuższy niż 3 miesiące od daty doręczenia zarządzenia.

§ 5. W razie śmierci odpowiedzialnego kierownika przedsiębiorstwa (§ 1 pkt 2) lit. c) albo utraty przez niego zdolności do działań prawnych lub uznania go przez właściwe władze za nieodpowiedniego, ustanowienie zastępcy powinno być zakomunikowane właściwej władzy w terminie dwu tygodni licząc od dnia śmierci poprzednika lub wydania prawomocnego orzeczenia sądowego o utracie zdolności do działań prawnych albo od dnia doręczenia koncesjonariuszowi decyzji właściwej władzy o uznaniu odpowiedzialnego kierownika za nieodpowiedniego.